

Stt Uttog

Af någre

Ifrån Steinau uthi Schlesien
den 20 Julij 1707. daterade

Om dhe

Muskowitische Gallmuckers och Lössakers grufweliga
förfarande / med mördande / sköflande och brännande /
kring Lissa i Stor-Pohlen och de där wid
gränzande Orter.

STOCKHOLM/

Tryckt hos JOHAN HENR. WERNER, Kongl. Maj:ts
och Upsala Acad. Boftryckare.

Licor H. Beckowskiego 42-1866.

Steinau den 19 Julij, 1707.

Dij lefwa i största ångest / emedan
wij för wåre ögon / skräckelige El-
dar se / och de Muskowitisse / Call-
mucker och Gossaker / här i fring /
all ting förhåria och förtåra; den 16
dito lade de i aska det öfvermåttan sköna Slott
Reussen och Schmiegeln; den 17 dito asbrändes Wä-
derqwarnarna wid Polnisk Lissa / och den 19 dito
brände dhe Staden Rawitsk helt och hällen af. Denne
Eld hafwe wij hoos oss til 5. a 7 mihl wägs om liu-
sa dagen sedt. Folcket hafwa de jämmerligen nedsla-
git / och en dehl i Elden jagat och kastat. Först må-
ste Folcket gifwa fienden alle sine penningar / derpå
blefwo de ändå plundrade / och antändes ändtlig de-
ras Städer och Byar. Han har och hotat alle
Gränze-Städer at asbränna in til och med Bajano-
wa / Frauenstadt / Schlachtingsheim och andre Or-
ter. Så komma och dageligen hjit af Eld eländigt
skadde flychtningar / och kunna intet nogsammt uttala
huru Barbariskt dhe med det arma Folcket omgå.
Callmuckerne taga Mödrarne sina Barn från armar-
na / och dem fast lefwande opsluka / eller och wid El-
den steka. Jag hafwer med wisse personer utur Po-
len talt / som berätta / at en Mans twänne Barn
äro lefwande wordne upåtne. Det är allestäds ett
gruf-

177472

Ib

gruffamt / flageligt skri och jänner. Ds sielfwe är
intet mindre grufwelse / efter de redan nått Schlesien/
borttaga Boskapen / tända Byarna an / och ser
altså intet särdeles wäl uth.

Breslau den 20 Julij.

Sedan den Mustowitiske Generalen Schulze
med 30000 man ankommit och infullit uti
STANISLAI godz ; förnimmer man med för-
skräckelse / huru grymt dhe framsfara / aldeles wårre
än någon Turck. Dhe hafwa giordt ett oförmode-
ligt infall uthi dhe här omkring gränzande Orter /
och besynnerligen i Staden Rawitsch / samt store
Contributioner indrifsmit. Dock detta oachtat / har
General Schulz låtit antända det Huus / hwaräst
tilförende Hans Kongl. May:t af Sverige haft sitt
Hufwudqwarter / som och åtskillige andre : Sielf-
wa den Evangeliska dher besintlige sköna Kyrckia blef
intet förskonat / ehuru bewefeligen det arma Folcket
om des förskoning anhållit / hwilka han hafwer frå-
gat / om hon ännu så skön wore ? man kunde ho-
nom en sådan wisa. Hwilket när det war skedd /
skal han hafwa sagt : Hon är mycket wacker / man
måste honom allenast en wiß summa penningar skaf-
fa / så wille han henne förskona / då nu det usla
Folcket det yttersta til deras Kyrckias befrielse an-
wändt och utlagt / har mer berörde General henne
ändå

ända låtit antända. Den Evangeliste Predikanten
hafwa dhe munnen så hårdt knebblat / at han har
måst opgifwa sin anda. Herr Enoch Schulzen / en
Rådzherr / hafwa dhe med sig släpat i bara Skior-
tan / bunden emellan tvåanne hästar / såsom och en
Swåns Lieutenat lefwandes sinnat. Det dristar
ingen för hans ögon en blå klådnat draga / de må be-
dia och gråta / låter han utan åtskildnat nederstöta.
Dhe hafwa ordres, ingen / hwarken nu eller fram-
gent at skona. Ja / det som försträckeligast är / haf-
wa dhe ett Huus med Barn aldeles opfylt / och sedan
det antåndt. Och fast ån någre gode Männ sig un-
danstuckit / så har dock måstedelen af dem jämmerli-
gen listwet tilsatt. Är altså denne wackra Staden
Rawitsch / af en Tyss General, wid namn Schul-
ze / bördig uthur Thorn / på jämmerligit
wijs worden förstörd.

